

Потім римські вояки запечатали могилу і поставили біля неї сторожу. Ніхто не міг зайти або вийти.

19

Якби історія на цьому кінчалася, яка б вона була сумна. Але Бог зробив чудо. Ісус не залишився мертвий!

20

Рано вранці, у перший день тижня, деякі з учнів Ісуса побачили, що камінь був відсунутий від гробниці. Коли вони зазирали усередину, Ісуса там вже не було.

21

Одна жінка, ридаючи, стояла біля гробниці. Їй явився Ісус. Вона, радісна, побігла повідомити інших учнів. **ІСУС ЖИВИЙ! ІСУС ПОВЕРНУВСЯ З МЕРТВИХ!**

22

Перша Пасха

Написано Edward Hughes
Ілюстровано Janie Forest

Перекладено Boris Trachenko
Адаптовано Lyn Doerksen

Оповідання 54 з 60

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

Ліцензія: Ви маєте право копіювати або друкувати це оповідання, якщо копія не призначена для продажу.

Перша Пасха

Оповідання з Божого Слова, Біблії,

знаходиться у

Євангелії від Матвія, розділах 26-28
Євангелії від Луки, розділах 22-24
Євангелії від Івана, розділах 13-21

“Вхід у слова Твої світло дає.”
Псалом 119:130

Незабаром Ісус прийшов до учнів і показав їм свої пробиті цвяхами руки. Це була правда. **ІСУС БУВ ЗНОВУ ЖИВИЙ!** Він простив Петру його зречення і сказав учням всіх повідомити про Нього. Потім Він повернувся на небо, куди Він прийшов після тої першої Пасхи.

23

Біблійне оповідання розказує нам про чудового Бога, який створив нас і бажає, щоб ми Його знали.

Бог знає, що ми робили недобрі речі, які Він зве гріхом. Покаранням за гріх є смерть, але Бог любить тебе так сильно, що Він послав Свого Єдиного Сина, Ісуса, померти на хресті й бути покараному за твої гріхи. Потім Ісус повернувся до життя й пішов додому у Небеса! Якщо ти віриш у Ісуса і попросиш Його простити твої гріхи, Він це зробить! Він прийде й тепер житиме у тобі, і ти завжди житимеш разом з Ним.

Якщо ти віриш, що це правда, скажи Богу: “Дорогий Ісусе, я вірю, що Ти Бог і зробився людиною, щоб померти за мої гріхи, щоб я тепер міг мати нове життя і одного дня пішов бути з Тобою назавжди. Допоможи мені слухатися Тебе і жити для Тебе як Твоя дитина. Амінь.”

Читай Біблію і щодня говори з Богом! Євангелія від Івана, 3:16

Українська

Ukrainian

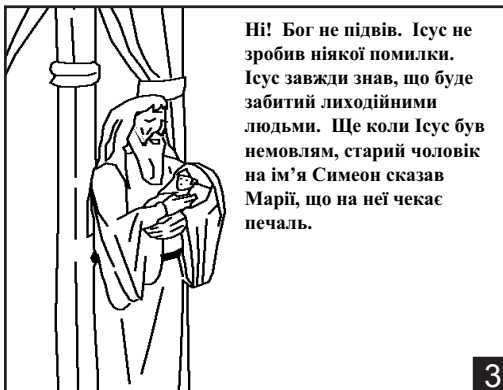
Жінка стояла на гомінкому пагорбі, і її очі з сумом дивились на жахливу картину. Помирив її син. Жінкою була Марія, а стояла вона біля Ісуса, прибитого до хреста.

Як все це сталося? Як міг Ісус закінчити таке чудове життя так жахливо? Як міг Бог дозволити Свому Сину бути прибитому до хреста, щоб вмерти на ньому? Чи не робив Ісус помилки, кажучи, хто Він є? Чи Бог підвів?

1

2

Ні! Бог не підвів. Ісус не зробив ніякої помилки. Ісус завжди знав, що буде забитий лиходійними людьми. Ще коли Ісус був немовлям, старий чоловік на ім'я Симеон сказав Марії, що на неї чекає печаль.

3

За кілька днів перед тим, як Ісуса було вбито, жінка прийшла і вилила пахощі Йому на ноги. "Нашо таке марнотратство?", - обурились учні. "Вона ж добрий учинок зробила мені...", - відказав Ісус, - вона те вчинила на похорон Мій". Які дивні слова!

4

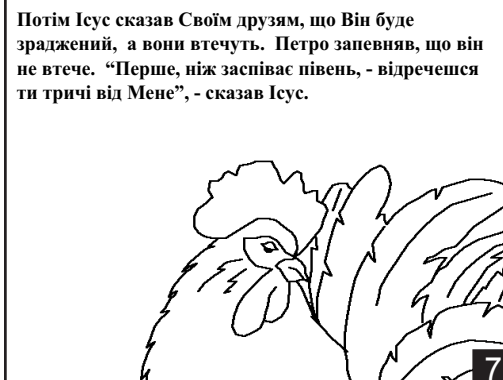
Після цього Юда, один з дванадцяти апостолів Ісуса, згодився видати Ісуса первосвященникам за тридцять срібних монет.

5

На юдейському святі опрісноків Ісус востаннє вечеряє зі Своїми учнями. Він казав їм чудові речі про Бога і Його обіцянки тим, хто Його любить. Потім Ісус розділив з ними хліб і чашу. Цей хліб і чаша нагадували їм, що тіло і кров Ісуса були віддані для прощення гріхів.

6

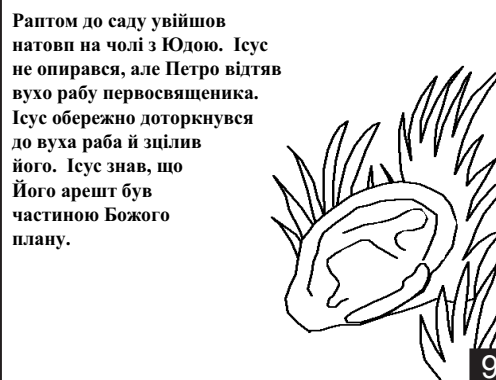
Потім Ісус сказав Своїм друзям, що Він буде зраджений, а вони втечуть. Петро запевняв, що він не втече. "Перше, ніж заспіває півень, - відречешся ти тричі від Мене", - сказав Ісус.

7

Пізніше тієї ночі Ісус пішов молитися у Гефсиманський сад. Учні, які були разом з Ним, послули. "Отче мій, - молився Ісус, - коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте, - не як Я хочу, а як Ти."

8

Раптом до саду увійшов натовп на чолі з Юдою. Ісус не опірвався, але Петро відтрав вухо рабу первосвященника. Ісус обережно доторкнувся до вуха раба й зцілюв його. Ісус знав, що Його арешт був частиною Божого плану.

9

Натовп забрав Ісуса до дому первосвященника. Там юдейські провідники примовили Ісуса до смерті. Неподалік, біля вогнища прислуги, стояв Петро і дивився.

10

Тричі люди дивились на Петра й казали, що він був з Ісусом. Тричі Петро заперечував це, - точно, як попереджав Ісус. Петро навіть клявся й присягав.

11

Саме тоді й заспівав півень. Це був неначе Божий голос до Петра. Згадавши слова Ісуса, Петро гірко заплакав.

12

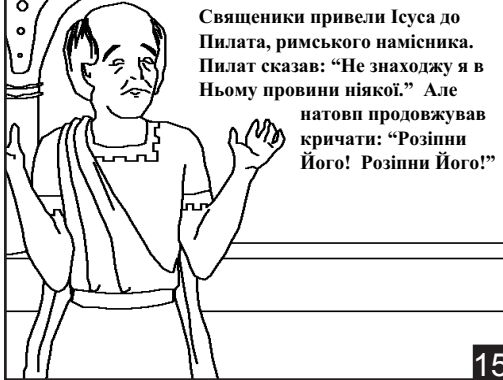
Юда також шкодував. Він знав, що Ісус не був винний ні в яких гріхах чи злочинах.

13

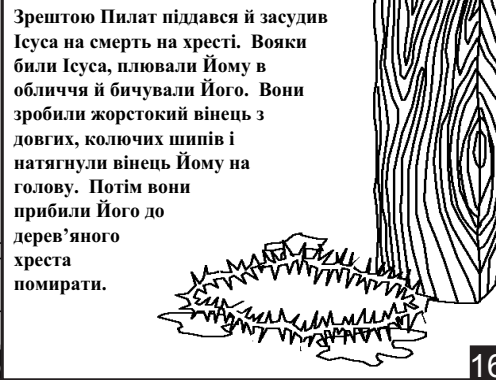
Юда приніс назад 30 срібняків, але священники не схотіли їх взяти. Юда кинув срібняки, вийшов і повісився.

14

Священики привели Ісуса до Пилата, римського намісника. Пилат сказав: "Не знаходжу я в Ньому провини ніякої." Але натовп продовжував кричати: "Розіпни Його! Розіпни Його!"

15

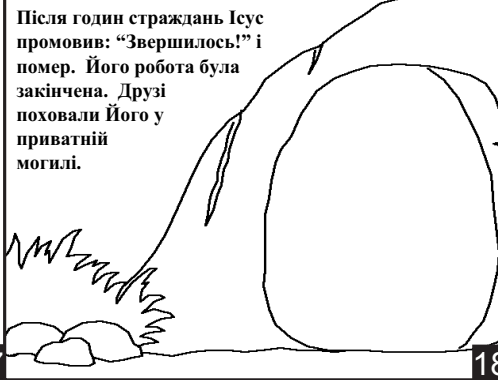
Зрештою Пилат піддався й засудив Ісуса на смерть на хресті. Вояки били Ісуса, плювали Йому в обличчя й бичували Його. Вони зробили жорстокий вінець з довгих, колючих шипів і натягнули вінець Йому на голову. Потім вони прибили Його до дерев'яного хреста помирати.

16

Ісус завжди знав, що Він так помре. Він також знав, що Його смерть принесе прощення грішникам, які поклали на Нього свою надію.

17

Після годин страждань Ісус промовив: "Звершилось!" і помер. Його робота була закінчена. Друзі поховали Його у приватній могилі.

18